

Na tym zdjęciu, uzyskanym przez Associated Press, Irańczycy uczestniczą w antyrządowym proteście w Teheranie, Iran, 9 stycznia 2026 r. Zdjęcie | UGC via AP.

Ujawniono: wspierane przez CIA organizacje pozarządowe podsycają protesty w Iranie

15 stycznia 2026 r.

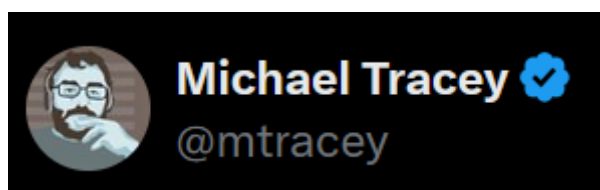
W związku z falą śmiertelnych demonstracji i kontrdemonstracji w Iranie, MintPress przygląda się organizacjom pozarządowym wspieranym przez CIA, które podsycają oburzenie i wywołują dalszą przemoc.

Jedną z tych grup jest Human Rights Activists In Iran, często określana w mediach jako HRA lub HRAI. Grupa ta, wraz ze swoim ramieniem medialnym, Human Rights Activists News Agency (HRANA), stała się grupą ekspertów, do której zwracają się zachodnie media, i jest źródłem wielu najbardziej podburzających twierdzeń oraz szokująco wysokich liczb ofiar podawanych w prasie. Tylko w ciągu ostatniego tygodnia ich twierdzenia stanowiły podstawę dla artykułów m.in. w [CNN](#), [The Wall Street Journal](#), [NPR](#), [ABC News](#), [Sky News](#) i [The New York Post](#). W pełnym emocji apelu do lewicowców o wsparcie protestów Owen Jones [napisał](#) we wtorek w The Guardian, że HRAI jest „szanowaną” organizacją, której dane dotyczące liczby ofiar śmiertelnych są „prawdopodobnie znacznie zaniżone”.

Jednak żadna z tych relacji nie wspomina, że organizacja Human Rights Activists In Iran jest finansowana przez Centralną Agencję Wywiadowczą (CIA) za pośrednictwem jej organizacji-przykrywki, National Endowment for Democracy (NED).

„Niezależne” organizacje pozarządowe, sponsorowane przez CIA

Założona w 2006 r. organizacja Human Rights Activists in Iran (Aktywiści na rzecz praw człowieka w Iranie) ma siedzibę w Fairfax w stanie Wirginia, rzut kamieniem od siedziby CIA w Langley. Opisuje się jako „apolityczne” stowarzyszenie aktywistów poświęcone promowaniu wolności i praw w Iranie. Na swojej stronie internetowej [zaznacza](#), że „ponieważ organizacja dąży do zachowania niezależności, nie przyjmuje pomocy finansowej ani od grup politycznych, ani od rządów”. Jednak w tym samym akapicie zaznacza, że „HRAI przyjmuje również darowizny od National Endowment for Democracy, organizacji pozarządowej typu non-profit w Stanach Zjednoczonych”. Poziom inwestycji NED w HRAI był co najmniej znaczny; dziennikarz Michael Tracey [odkrył](#), że tylko w 2024 roku NED przeznaczyło na tę organizację ponad 900 000 dolarów.

Ogromna liczba ofiar śmiertelnych w Iranie, o której trąbią wszystkie media, pochodzi z organizacji z Fairfax w stanie Wirginia o nazwie „Human Rights Activists in Iran” (Aktywiści na rzecz praw człowieka w Iranie), która jest w przeważającej mierze finansowana przez rząd Stanów Zjednoczonych. Jaka jest ich metodologia? Czy jest wiarygodna? Kogo to obchodzi? Po prostu podajcie duże liczby.

At least 503 protesters have been killed in just over two weeks of anti-government demonstrations in Iran, according to US-based Human Rights Activists News Agency (HRANA).

LONDON -- The death toll from mass protests in Iran has risen to 544, according to data compiled by the U.S.-based Human Rights Activists News Agency (HRANA) on Sunday.

The U.S.-based Human Rights Activists News Agency reports 583 people have been killed since unrest erupted in Iran two weeks ago.

The U.S.-based Human Rights Activists News Agency said Sunday that at least 544 people have been killed. The Norway-based group Iran Human Rights also cited unverified reports that several hundred people may have been killed.

Name of the organization
NATIONAL ENDOWMENT FOR DEMOCRACY

Part I General Information on Grants and Assistance

- Does the organization maintain records to substantiate the amount of the selection criteria used to award the grants or assistance?
- Describe in Part IV the organization's procedures for monitoring the use of the grants or assistance.

Part II Grants and Other Assistance to Domestic Organizations and Individuals that received more than \$5,000. Part II can be duplicated if additional information is provided.

(a) Name and address of organization or government	(b) EIN	(c) IRC section if applicable
(48) HUMAN RIGHTS ACTIVISTS IN IRAN 12210 FAIRFAX TOWN CTR UNIT 911 FAIRFAX, VA 22033	80-0841029	501(C)(3)

Form 990 (2024)

Part VIII Statement of Revenue

Check if Schedule O contains a resolution: ☐

1a Federated campaigns	1a
0	
b Membership dues	1b
0	
c Fundraising events	1c
0	
d Related organizations	1d
0	
e Government grants (contributions)	1e
919,021	
f All other contributions, gifts, grants, and similar amounts not included above	1f
72,852	
g Noncash contributions included in lines 1a - 1f:	1g
\$	

10:37 PM · Jan 12, 2026 · 303.9K Views

Inną organizacją pozarządową często cytowaną w ostatnich doniesieniach medialnych na temat protestów jest Centrum Praw Człowieka im. Abdorrahmana Boroumanda w Iranie (ABCHRI). Grupa była szeroko cytowana, między innymi przez „[The Washington Post](#)”, [PBS](#) i [ABC News](#). Podobnie jak w przypadku HRAI, doniesienia te również nie ujawniają powiązania Centrum z amerykańskim państwem bezpieczeństwa narodowego.

Chociaż nie ma o tym wzmianki w [oświadczeniu](#) o finansowaniu, centrum jest wspierane przez NED. W zeszłym roku NED [określiło](#) centrum jako organizację „partnerską” i przyznało jego dyrektorce, Royi Boroumand, medal Golera T. Butchera za promowanie demokracji w 2024 roku.

„Roya i jej organizacja pracowały rygorystycznie i obiektywnie, dokumentując naruszenia praw człowieka popełniane przez reżim w Iranie” – [powiedziała](#) Amira Maaty, starsza dyrektorka ds. programów NED na Bliskim Wschodzie i w Afryce Północnej. „Praca Centrum Abdorrahmana Boroumanda jest niezastąpionym źródłem informacji dla ofiar, które chcą dochodzić sprawiedliwości i pociągnąć sprawców do odpowiedzialności zgodnie z prawem międzynarodowym. NED z dumą wspiera Royę i centrum w ich walce o prawa człowieka i nieustannym dążeniu do demokratycznej przyszłości Iranu”.

Ponadto w [zarządzie](#) centrum zasiada kontrowersyjny naukowiec Francis Fukuyama, [były](#) członek zarządu NED i redaktor publikacji „Journal of Democracy”.

Jeśli w ogóle, Centrum Praw Człowieka w Iranie (CHRI) posunęło się dalej niż HRAI lub ABCHRI. Szeroko cytowane w zachodnich mediach (np. [The New York Times](#), [The Guardian](#), [USA Today](#)), CHRI było źródłem wielu najkrwawszych i najbardziej drastycznych historii wychodzących z Iranu. Poniedziałkowy [artykuł](#) w The Washington Post, na przykład, opierał się na doświadczeniu CHRI, aby poinformować, że irańskie szpitale są przeciążone, a nawet zabrakło im krwi do leczenia ofiar represji rządowych. „Dochodzi do masakry. Świat musi działać teraz, aby zapobiec dalszym stratom w ludziach”, powiedział rzecznik CHRI. Biorąc pod uwagę niedawne groźby prezydenta Trumpa dotyczące amerykańskich ataków militarnych na Iran, implikacje tego oświadczenia były jasne.

A jednak, podobnie jak w przypadku innych opisanych organizacji pozarządowych, żadna z korporacyjnych mediów powołujących się na Centrum Praw Człowieka w Iranie nie odnotowała jego bliskich powiązań z amerykańskim państwem bezpieczeństwa narodowego. CHRI – irańska organizacja praw człowieka z siedzibą w Nowym Jorku i Waszyngtonie – została [zidentyfikowana](#) przez rząd Chin jako bezpośrednio finansowana przez NED.

Twierdzenie to nie jest bynajmniej absurdalne, biorąc pod uwagę, że Mehrangiz Kar, członek zarządu CHRI, jest [byłym](#) stypendystą programu Reagan-Fascell Democracy Fellow w NED. W 2002 roku, podczas pełnej gwiazd gali na Kapitolu, pierwsza dama Laura Bush i przyszły prezydent Joe Biden [wręczyli](#) Kar doroczną Nagrodę Demokracji NED.

Historia operacji zmiany reżimu

Narodowy Fundusz na rzecz Demokracji (National Endowment for Democracy) został utworzony w 1983 roku przez administrację Reagana, po serii skandali, które poważnie zaszkodziły wizerunkowi i reputacji CIA. Komisja Churcha – dochodzenie Senatu USA w sprawie działalności CIA z 1975 roku – ustaliła, że agencja była odpowiedzialna za zabójstwa kilku zagranicznych głów państw, była zaangażowana w zakrojoną na szeroką skalę kampanię inwigilacji w kraju wymierzoną w grupy postępowe, infiltrowała i umieściła agentów w setkach amerykańskich mediów oraz przeprowadzała szokujące eksperymenty z kontrolą umysłu na niechętnych Amerykanach.

Technicznie rzecz biorąc, NED jest podmiotem prywatnym, choć otrzymuje praktycznie całe finansowanie od rządu federalnego i zatrudnia byłych szpiegów, ale został stworzony, aby zlecać na zewnątrz wiele najbardziej kontrowersyjnych działań agencji, zwłaszcza operacje zmiany reżimu za granicą. „To byłoby straszne, gdyby grupy demokratyczne na całym świecie były

postrzegane jako dotowane przez CIA” – [powiedział](#) w 1986 roku Carl Gershman, wieloletni prezes NED. Współzałożyciel NED, Allen Weinstein, zgodził się: „Wiele z tego, co robimy dzisiaj, było robione tajnie 25 lat temu przez CIA” – powiedział [w wywiadzie dla](#) „The Washington Post”.

Częścią misji CIA było stworzenie ogólnoswiatowej sieci mediów i organizacji pozarządowych, które miały naśladować jej argumenty, przedstawiając je jako wiarygodne informacje. Jak przyznał były szef grupy operacyjnej CIA, John Stockwell: „Miałem propagandystów na całym świecie”. Stockwell opisał dalej, [jak](#) przyczynił się do zalewu świata fałszywymi wiadomościami demonizującymi Kubę:

Pompowaliśmy dziesiątki historii o kubańskich okrucieństwach, kubańskich gwałcicielach [do mediów]... Publikowaliśmy [sfalszowane] zdjęcia, które ukazały się w niemal każdej gazecie w kraju... Nie wiedzieliśmy o ani jednym okrucieństwie popełnionym przez Kubańczyków. To była czysta, surowa, fałszywa propaganda, mająca na celu stworzenie iluzji komunistów jedzących dzieci na śniadanie.

Mike Pompeo, były dyrektor CIA, nawiązał do aktywnej polityki CIA. Podczas wykładu na Uniwersytecie Texas A&M w 2019 roku powiedział : „Kiedy byłem kadetem, jakie było motto kadetów w West Point? Nie będziecie kłamać, oszukiwać, kraść ani tolerować tych, którzy to robią. Byłem dyrektorem CIA. Kłamaliśmy, oszukiwaliśmy, kradliśmy. Mieliśmy całe kursy szkoleniowe na ten temat!”

Jeden z największych sukcesów NED-u miał miejsce w 1996 roku, kiedy to z powodzeniem przechylił szalę zwycięstwa w wyborach w Rosji, wydając ogromne sumy pieniędzy na zapewnienie utrzymania u władzy marionetkowego przywódcy USA, Borysa Jelcyna. Jelcyn, który doszedł do władzy w wyniku zamachu stanu w 1993 roku, który doprowadził do rozwiązania parlamentu, był głęboko niepopularny i wydawało się, że społeczeństwo rosyjskie jest gotowe głosować za powrotem do komunizmu. NED i inne amerykańskie agencje zalewały Rosję pieniędzmi i propagandą, zapewniając swojemu człowiekowi utrzymanie władzy. Historia ta została skatalogowana w słynnym [wydaniu](#) magazynu „Time”, którego strona tytułowa zdobiła hasło: „Jankesi na ratunek: Tajemnicza historia o tym, jak amerykańscy doradcy pomogli Jelcynowi wygrać”.

Sześć lat później NED zapewnił zarówno finansowanie, jak i mózgi krótkotrwałego, udanego zamachu stanu przeciwko prezydentowi Wenezueli, Hugo Chávezowi. NED wydał setki tysięcy dolarów na przeloty przywódców puczu (takich jak [Marina Corina Machado](#)) do Waszyngtonu i z powrotem. Po obaleniu zamachu stanu i ujawnieniu spisku, finansowanie Machado i jej sojuszników przez NED faktycznie [wzrosło](#), a organizacja nadal finansuje ją i jej organizacje polityczne.

NED miałyby więcej szczęścia na Ukrainie, [odgrywając](#) kluczową rolę w udanej rewolucji na Majdanie w 2014 roku, która obaliła prezydenta Wiktora Janukowycza i zastąpiła go proamerykańskim następcą. Sprawa na Majdanie przebiegała według sprawdzonej formuły: masowe protesty i akty przemocy, których celem była destabilizacja rządu i sprowokowanie reakcji militarnej, były prowadzone przez wyszkolone siły paramilitarne.

Zastępczyni sekretarza stanu ds. europejskich i euroazjatyckich (i przyszła członkini zarządu NED) Victoria Nuland [poleciała](#) do Kijowa, aby zasygnalizować pełne poparcie rządu USA dla ruchu na rzecz obalenia Janukowycza, wręczając nawet ciasteczka protestującym na głównym placu miasta. Z ujawnionej rozmowy telefonicznej wynika, że nowy premier Ukrainy, Arsenij Jaceniuk, został bezpośrednio wybrany przez Nuland. „Jac to ten facet” – można usłyszeć, jak [mówi](#) ambasadorowi USA na Ukrainie, Geoffreyowi Pyattowi, powołując się na jego doświadczenie i przyjazne stosunki z Waszyngtonem jako kluczowe czynniki. Rewolucja na Majdanie w 2014 roku i jej następstwa doprowadziły do inwazji Rosji na Ukrainę osiem lat później.

Tuż za granicą, na Białorusi, NED [planował](#) podobne działania, mające na celu obalenie prezydenta Aleksandra Łukaszenki. W momencie próby (lata 2020-2021) NED realizował 40 aktywnych projektów w kraju.

Podczas rozmowy na Zoomie, zinfiltrowanej i potajemnie nagranej przez aktywistów, Nina Ognianowa, starsza specjalistka ds. Programu Europejskiego NED, [pochwaliła się](#), że grupy przewodzące ogólnokrajowym demonstracjom przeciwko Łukaszence zostały przeszkolone przez jej organizację. „Nie sądzimy, że ten ruch, tak imponujący i inspirujący, pojawił się znikąd – że po prostu zrodził się z dnia na dzień” – [powiedziała](#), zaznaczając, że NED wniósł „znaczący wkład” w protesty.

Podczas rozmowy na Zoomie, zinfiltrowanej i potajemnie nagranej przez aktywistów, Nina Ognianowa, starsza specjalistka ds. Programu Europejskiego NED, [pochwaliła się](#), że grupy przewodzące ogólnokrajowym demonstracjom przeciwko Łukaszence zostały przeszkolone przez jej organizację. „Nie sądzimy, że ten ruch, tak imponujący i inspirujący, pojawił się znikąd – że po prostu zrodził się z dnia na dzień” – powiedziała, zaznaczając, że NED wniósł „znaczący wkład” w protesty.

Podczas tej samej rozmowy prezes NED Gershman [zauważył](#), że „wspieramy wiele, wiele grup i prowadzimy bardzo, bardzo aktywny program w całym kraju, a wiele z tych grup ma oczywiście swoich partnerów na uchodźstwie”, chwając się, że białoruski rząd nie jest w stanie ich powstrzymać. „Nie jesteśmy jak Freedom House, NDI [Narodowy Instytut Demokratyczny] i IRI [Międzynarodowy Instytut Republikański]; nie mamy biur. Więc jeśli nas tam nie ma, nie mogą nas wyrzucić” – powiedział, porównując NED do innych amerykańskich organizacji walczących o zmianę reżimu.

Próba „kolorowej rewolucji” zakończyła się jednak niepowodzeniem, ponieważ demonstranci spotkali się z masowymi kontrmanifestacjami, a Łukaszenka pozostaje u władzy do dziś. Działania NED-u były kluczowym czynnikiem w decyzji Łukaszenki o zerwaniu relacji z Zachodem i sojuszu Białorusi z Rosją.

Zaledwie kilka miesięcy po porażce na Białorusi, NED zainicjował kolejną próbę zmiany reżimu, tym razem na Kubie. Agencja [wydała](#) miliony dolarów na infiltrację i przekupywanie uległych artystów muzycznych, zwłaszcza ze środowiska hiphopowego, próbując nastawić lokalną kulturę popularną przeciwko swojej rewolucji. Pod wodzą kubańskich raperów Stany Zjednoczone próbowały zmobilizować ludzi na ulice, zalewając media społecznościowe apelami od celebrytów i polityków o obalenie rządu. Nie przełożyło się to jednak na działania na miejscu, a fiasko zostało [sarkastycznie nazwane](#) „Zatoką Tweetów” USA.

Zatoka Tweetów: Dokumenty wskazują na udział USA w protestach na Kubie. Dokumenty sugerują, że Stany Zjednoczone mogą być bardziej zaangażowane w protesty na Kubie, niż chcą to ujawnić.

Wiele z najbardziej widocznych ruchów protestacyjnych na całym świecie zostało po cichu zainicjowanych przez NED. Dotyczy to protestów w Hongkongu w latach 2019-2020, podczas których agencja [przekazywała](#) miliony dolarów liderom ruchu, aby jak najdłużej utrzymać ludzi na ulicach. NED kontynuuje współpracę z ujęskimi i tybetańskimi ugrupowaniami separatystycznymi, mając nadzieję na destabilizację Chin. Inne znane projekty NED obejmują [ingerencje](#) w wybory we Francji, Panamie, Kostaryce, Nikaragui i Polsce.

Właśnie z tych powodów przyjmowanie funduszy od NED powinno być nie do pomyślenia dla jakiegokolwiek poważnej organizacji pozarządowej lub organizacji praw człowieka, tak jak wiele z nich stanowiło fasady dla amerykańskiej władzy i tajnych operacji zmiany reżimu. Dlatego też opinia publiczna powinna być niezwykle ostrożna w stosunku do wszelkich twierdzeń wysuwanych przez organizacje opłacane przez organizację tajną CIA, zwłaszcza tych, które próbują ukryć ten fakt. Dziennikarze również mają obowiązek analizować wszelkie oświadczenia tych organizacji i informować swoich czytelników i widzów o ich nieodłącznym konflikcie interesów.

Celowanie w Iran

Oprócz finansowania trzech amerykańskich organizacji pozarządowych zajmujących się prawami człowieka, opisanych w tym artykule, NED prowadzi niezliczonym operacjom wymierzonym w Republikę Islamską. Według [listy grantów](#) na rok 2025, obecnie NED realizuje 18 aktywnych projektów dla Iranu, choć agencja nie ujawnia, z którymi organizacjami współpracuje.

Firma odmawia również ujawnienia jakichkolwiek konkretnych szczegółów dotyczących tych projektów, poza dość banalnymi opisami, wśród których znajdują się m.in.:

„Wzmocnienie” sieci „aktywistów na pierwszej linii frontu i na wygnaniu” w Iranie;

„Promowanie niezależnego dziennikarstwa” i „Tworzenie platform medialnych w celu wywierania wpływu na opinię publiczną”;

„Monitorowanie i promowanie praw człowieka”;

„Wspieranie wolności Internetu”

„Szkolenie liderów studenckich w Iranie”

„Rozwój analizy polityki, debaty i działań zbiorowych na rzecz demokracji” oraz;

„Wspierając współpracę między irańskim społeczeństwem obywatelskim a aktywistami politycznymi w zakresie wizji demokracji i podnosząc świadomość na temat praw obywatelskich wśród społeczności prawnej, organizacja będzie ułatwiać debatę na temat modeli przejścia od autorytaryzmu do demokracji”.

Czytając między wierszami, NED próbuje zbudować rozległą sieć mediów, organizacji pozarządowych, aktywistów, intelektualistów, liderów studenckich i polityków, którzy będą śpiewać ten sam hymn, „przejście” od „autorytaryzmu” (tj. obecnego systemu rządów) do „demokracji” (tj. rządu wybranego przez USA). Innymi słowy: zmiana reżimu.

Iran, rzecz jasna, znajdował się na celowniku Amerykanów od czasu obalenia szacha Mohammada Rezy Pahlawiego podczas rewolucji islamskiej w latach 1978-79. Sam Pahlawi został u władzy przez CIA, która zorganizowała zamach stanu przeciwko demokratycznie wybranemu rządowi Mohammada Mossadegha (1952-53). Mossadegha, świeckiego liberalnego reformatora, rozgniewał Waszyngton nacjonalizacją przemysłu naftowego, przeprowadzeniem reformy rolnej i odmową zdławienia komunistycznej partii Tudeh.

CIA (organizacja macierzysta NED) infiltrowała irańskie media, płacąc im za publikację historycznych treści wymierzonych w Mossadegha, przeprowadzała ataki terrorystyczne w Iranie, przekupywała urzędników, by zwrócili się przeciwko prezydentowi, nawiązywała kontakty z elementami reakcyjnymi w wojsku i płaciła protestującym, aby zalewali ulice podczas antymossadeghajskich wieców.

Szach panował przez 26 krwawych lat, od 1953 do 1979 roku, aż został obalony przez rewolucję islamską.

Stany Zjednoczone poparły rządy Saddama Husajna w Iraku, który niemal natychmiast dokonał inwazji na Iran, co doprowadziło do zaciętego, ośmioletniego konfliktu, w którym zginęło co najmniej pół miliona ludzi. Waszyngton dostarczył Husajnowi szeroką gamę broni, w tym komponenty do broni chemicznej używanej przeciwko Irańczykom, a także inną broń masowego rażenia.

Od 1979 roku Iran jest również objęty restrykcyjnymi amerykańskimi sankcjami gospodarczymi, które poważnie zahamowały rozwój kraju. Podczas swojej pierwszej kadencji Trump wycofał się z porozumienia nuklearnego z Iranem i zwiększył presję gospodarczą. Rezultatem [był](#) spadek wartości irańskiego riala, masowe bezrobocie, gwałtowny wzrost czynszów i podwojenie cen żywności. Zwykli ludzie stracili zarówno oszczędności, jak i długoterminowe bezpieczeństwo.

Przez cały ten czas Trump nieustannie groził Iranowi atakiem i w końcu w czerwcu spełnił swoje groźby, bombardując szereg projektów infrastrukturalnych w tym kraju.

Uzasadniony protest?

Obecne demonstracje rozpoczęły się 28 grudnia jako protest przeciwko rosnącym cenom. Szybko jednak przerodziły się w coś znacznie większego, a tysiące ludzi domagały się obalenia rządu, a nawet przywrócenia monarchii pod rządami syna szacha, następcy tronu Rezy Pahlawiego.

Szybko uzyskali wsparcie i sygnały od państw bezpieczeństwa narodowego USA i Izraela. „Irański reżim jest w tarapatach” – [ogłosił](#) Pompeo. „Szczęśliwego Nowego Roku dla każdego Irańczyka na ulicach. A także dla każdego agenta Mossadu, który idzie obok nich...” – dodał. Izraelskie media otwarcie donoszą, [że](#) „elementy zagraniczne” (tj. Izrael) „uzbrajają protestujących w Iranie ostrą bronią, co jest przyczyną setek ofiar wśród ludzi reżimu”.

Reżim irański ma kłopoty. Sprowadzenie najemników to jego ostatnia nadzieja.

Zamieszki w kilkudziesięciu miastach i oblężenie Basij — Mashed, Teheran, Zahedan. Następny przystanek: Beludżystan.

47 lat tego reżimu; 47 prezydentów USA. Zbieg okoliczności?

Szczęśliwego Nowego Roku dla wszystkich Irańczyków na ulicach. Również dla wszystkich agentów Mossadu idących obok nich...

9:01 PM · Jan 2, 2026 · **3.3M** Views

Izraelskie służby wywiadowcze potwierdziły niezbyt enigmatyczne oświadczenie Pompeo. „Wyjdźcie razem na ulice. Nadszedł czas” – [instruowały](#) Irańczyków oficjalne konta agencji wywiadowczej w mediach społecznościowych: „Jesteśmy z wami. Nie tylko na odległość i werbalnie. Jesteśmy z wami w terenie”.

Trump powtórzył te słowa. „PRZEJMIJCIE SVOJE INSTYTUCJE!!! Zachowajcie imiona zabójców i oprawców. Zapłacą wysoką cenę” – ryknął, dodając, że amerykańska „pomoc jest już w drodze”.

Wszelkie debaty na temat tego, co Trump miał na myśli mówiąc o „amerykańskiej pomocy”, zakończyły się w poniedziałek, gdy oświadczył, [że](#) „jeśli Iran strzeli i brutalnie zabije pokojowych demonstrantów, co jest ich zwyczajem, Stany Zjednoczone Ameryki przyjdą im z pomocą... Jesteśmy gotowi do działania”. Próbował również wprowadzić całkowitą blokadę ekonomiczną, ogłaszając, że każdy kraj handlujący z Teheranem będzie musiał zmierzyć się z dodatkowymi 25% cłami.

Wszystko to, w połączeniu z rosnącą przemocą protestów, znacznie utrudnia Irańczykom wyrażanie poglądów politycznych. To, co zaczęło się jako demonstracja dotycząca kosztów utrzymania, przerodziło się w ogromny, otwarcie buntowniczy ruch, wspierany i podsycany przez Stany Zjednoczone i Izrael. Irańczycy oczywiście mają pełne prawo do protestów, ale szereg czynników stwarza bardzo realne prawdopodobieństwo, że znaczna część ruchu antyrządowego jest nieorganiczna, organizowaną przez Stany Zjednoczone próbą zmiany reżimu. Chociaż Irańczycy mogą spierać się o to, jak chcą się wyrażać i jakiego rządu chcą, niepodważalnym faktem jest to, że tak wiele think tanków i organizacji pozarządowych, które mają dostarczać rzekomo eksperckich dowodów i komentarzy na temat tych protestów, to narzędzia Narodowego Funduszu na rzecz Demokracji.

Zdjęcie główne | Na tym zdjęciu, uzyskanym przez Associated Press, Irańczycy uczestniczą w antyrządowym proteście w Teheranie, Iran, 9 stycznia 2026 r. Zdjęcie | UGC via AP

Alan MacLeod jest starszym redaktorem w MintPress News. Ukończył doktorat w 2017 roku i od tego czasu jest autorem dwóch uznanych książek: [„Bad News From Venezuela: Twenty Years of Fake News and Misreporting”](#) naukowych. [Publikował również . Obserwuj Alana na Twitterze . w FAIR.org oraz „Propaganda in the Information Age: Still Manufacturing Consent”, a także szeregu artykułów, The Guardian, Salon, The Grayzone, Jacobin Magazine i Common Dreams aby zobaczyć więcej jego prac i komentarzy: @AlanRMacLeod.](#)